

Zaak 2019-129

Datum uitspraak: 14 augustus 2019

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Materieel strafrecht (RS0702) gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 17 mei 2019 is namens de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (5) op de tentamenzitting van 24 april 2019 van de cursus Materieel strafrecht (RS0702) niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellant heeft hiertegen (formeel) beroep ingesteld bij brief d.d. 21 mei 2019 (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College) ontvangen op 23 mei 2019.
3. Op 4 juni 2019 heeft het College verweerders verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
4. Bij brief d.d. 18 juni 2019 hebben verweerders appellant medegedeeld dat hem een minnelijke schikking werd aangeboden. Deze schikking leidt evenwel niet tot een hoger cijfer. Appellant werd verzocht aan te geven of hij zijn beroep al dan niet wenst door te zetten.
5. Per e-mail d.d. 21 juni 2019 heeft appellant aan het College kenbaar gemaakt dat hij zijn beroep wenst door te zetten hetgeen op 25 juni 2019 aan verweerders is doorgegeven.
6. Verweerders hebben op 1 juli 2019 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
7. Bij brief d.d. 3 juli 2019 heeft het College appellant een afschrift van het verweerschrift van verweerders toegezonden.
8. Bij brief d.d. 30 juli 2019 heeft het College appellant de uitnodiging voor de hoorzitting op 14 augustus 2019 toegezonden.
9. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 14 augustus 2019 te Heerlen, alwaar appellant telefonisch werd gehoord. Namens verweerders zijn verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, jurist Commissie voor de examens en de heer drs. D. H. van Ekelenburg, examiner van de onderhavige cursus.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellant afgelegde tentamen van de cursus Materieel strafrecht (RS0702). Appellant heeft met name bezwaren tegen de beoordeling en

- waardering van zijn antwoord op de open vragen 1b en 1d. Ook tekent appellant beroep aan tegen vraag 2. Zijn beroep ten aanzien van open vraag 1a is minnelijk geschikt.
3. Het College stelt voorop dat -zoals het College reeds meermalen heeft overwogen- zeker indien beroep wordt ingesteld tegen de beoordeling en waardering van een groot aantal dan wel alle vragen van een tentamen, voorkomen dient te worden dat de toetsing door het College het karakter krijgt van een hertentamen. Voor terughoudendheid is des te meer aanleiding naarmate een appellant bij het doorzetten van zijn/haar beroep na de minnelijke schikkingprocedure kennelijk gekozen heeft voor het aan de orde stellen van de beoordeling en waardering van een aanzienlijk aantal vragen (kwantitatieve benadering) en niet voor het toespitsen van het beroep op de beoordeling en waardering van een beperkt aantal vragen (kwalitatieve benadering).
  4. Appellant draagt ter hoorzitting aan dat hij van mening is dat er wat betreft de beoordeling van zijn tentamen, sprake is geweest van vooringenomenheid, willekeur en oneerlijke behandeling. Appellant is van mening dat de examinerator bij de beoordeling afwijkt van het antwoordmodel.
  5. Appellant voert aan dat zijn beantwoording, in grote mate overeenkomt met hetgeen wordt vermeld in het antwoordmodel. Hij zou dan ook op basis hiervan een hoger aantal punten toegekend moeten krijgen, aldus appellant.
  6. Onder verwijzing naar het verweerschrift geeft de examinerator met betrekking tot de vragen 1b en 1d aan dat appellant weliswaar de uitspraak 'vrijspraak' in het antwoord noemt, maar hij dit doet in de geheel onjuiste context. Appellant is in de veronderstelling dat ontslag van alle rechtsvervolging leidt tot vrijspraak. Omdat het hier gaat om twee verschillende einduitspraken, is de motivering dus geheel onjuist. Bovendien heeft appellant geen onderscheid gemaakt tussen de twee tenlastegelegde feiten. Dit heeft ertoe geleid dat appellant geen extra punten krijgt toegekend, aldus de examinerator.
  7. Onder verwijzing naar het verweerschrift geeft de examinerator met betrekking tot vraag 2 aan dat op basis van een onjuiste onderbouwing, niet gekomen kan worden tot de toekenning van extra punten.
  8. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
  9. Zoals het College reeds meermalen heeft overwogen kunnen bij de waardering van antwoorden op open vragen de oordelen van redelijk denkende personen uiteraard binnen zekere grenzen uiteenlopen, zonder dat daarbij kan worden gezegd dat die oordelen zelf onredelijk zijn. Het College dient te beoordelen of verweerders bij de beoordeling en waardering van het door appellant gegeven antwoord op de open vragen al dan niet de hier bedoelde grenzen hebben overschreden. Gezien de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is het College tot de bevinding gekomen dat het door de examinerator gegeven oordeel met betrekking tot de bestreden open vragen de hier bedoelde grenzen niet te buiten is gegaan. De examinerator wordt gevolgd in zijn uitleg bij de vragen 1b en 1d, dat weliswaar "vrijspraak" genoemd wordt in het antwoordmodel, maar dat de combinatie met het woord "OVAR" en het ontbreken van elke motivering ertoe leidt dat hiervoor geen punten toegekend kunnen worden. Ook voor vraag 2 heeft de examinerator voldoende gemotiveerd waarom het gegeven antwoord niet tot extra punten kan leiden. Van vooringenomenheid, willekeur of een oneerlijke behandeling is het College dan ook niet gebleken.
  10. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter, drs. M.L.A. Hertsig LLB en mr. N.M. van Oosterzee, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, en uitgesproken door mr. dr. J.M.E. Derks op 14 augustus 2019.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

Voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

